

3. Ali je treba Tretjo direktivo o električni energiji razlagati tako, da nacionalna ureditev, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki uvaja poseben ukrep, to je obvezna dajatev za regulirane subjekte – vključno z imetniki dovoljenj za dobavo električne energije, ki jih je izdal pristojen urad – ki se odmerja glede na njihov poslovni izid, dosežen na nacionalni ravni in z opravljanjem dejavnosti v tujini, ni v skladu z načeli preglednosti, prepovedi diskriminacije in enakega dostopa do potrošnikov iz člena 3 navedene direktive, ker se, kadar gre za reguliran subjekt, obračuna tudi od dohodkov (iz naslova dobave električne energije ali druge dejavnosti) iz tujine, medtem ko se za imetnika „uvoženega“ dovoljenja za dobavo električne energije, ki ga je izdal pristojni organ v izvorni državi članici, obračuna izključno od dohodkov, pridobljenih na Slovaškem?

⁽¹⁾ UL 2009, L 211, str. 55.

Tožba, vložena 8. junija 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-384/18)

(2018/C 285/48)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Tserépa-Lacombe, L. Malferrari, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je Kraljevina Belgija ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu s členom 25 Direktive 2006/123/ES ⁽¹⁾ in členom 49 PDEU;
- Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Kraljevina Belgija s tem, da je (i) prepovedala skupno opravljanje računovodske dejavnosti, na eni strani, in denarno posredniške posle, dejavnosti zavarovalnega agenta, nepremičninskega agenta in druge bančne dejavnosti ali finančne storitve, na drugi strani, ter s tem, da je (ii) odborom Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréés (Inštitut za pooblaščen računovodje in davčne svetovalce, IPCF) dopustila prepoved skupnega opravljanja računovodske dejavnosti, na eni strani, skupaj z vsemi kmetijskimi obrtnimi in trgovskimi dejavnostmi, na drugi strani, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu s členom 25 Direktive 2006/123/ES in členom 49 PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36).

Tožba, vložena 29. junija 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-434/18)

(2018/C 285/49)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Patakia, G. Gattinara, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da Komisiji ni posredovala nacionalnega programa za ravnanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom, ni izpolnila obveznosti iz člena 15(4) v povezavi s členom 13(1) Direktive Sveta 2011/70/Euratom z dne 19. julija 2011 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za odgovorno in varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki ⁽¹⁾,
- Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 15(4) v povezavi s členom 13(1) Direktive Sveta 2011/70/Euratom z dne 19. julija 2011 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za odgovorno in varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki določa, da države članice Komisiji „čim prej“ in ne pozneje kot do 23. avgusta 2015 prvič priglasijo vsebino svojega nacionalnega programa, ki zajema vse točke iz člena 14 te direktive.

Komisija meni, da na podlagi elementov, ki jih je Italijanska republika predložila v predhodni fazi postopka, izhaja, da do navedene priglasitve nikoli ni prišlo, ker italijanski organi Komisiji še niso predložili dokončnega besedila nacionalnega programa, sprejetega za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki.

⁽¹⁾ UL L 199, str. 48.